

[Undervisningsministeren]

Det ligger lige så klart – og dér har vi jo for bitre erfaringer, kan vi næsten sige – at det er ikke muligt inden for de kendte formelle uddannelser for de unge at give et tilbud til alle. Dertil er de unge for forskellige, og i nogle tilfælde har de også for forskellige interesser.

Det sidste siger jeg, fordi jeg jo har hæftet mig ved, at flere ordførere koncentrerede sig om begreberne svage og stærke elever. Jeg er måske i virkeligheden mest enig med fru Ebba Strange i, at sådan skal man slet ikke båse eleverne ind – jeg tror, fru Ebba Strange brugte det udtryk. Det får mig til at tænke på, at den tanke skulle jeg måske have gjort mig, før lovforslaget blev fremsat; men sagen er jo, at dette lovforslag kan imødekomme både svage og stærke elever.

Der er for mig ingen tvivl om, at dette her først og fremmest vil være et særligt tilbud til det, vi kalder svage elever. Men det er lige så kendt ud fra de erfaringer, vi har – fru Ebba Strange var jo selv inde på det – at der også er det, vi kalder stærke elever, som i virkeligheden godt kunne gennemføre en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse, men som ikke på nogen måde kan finde sig til rette – jeg har i øvrigt mødt flere af dem på turen rundt i landet – og som har brug for nogle ultraditionelle tilbud og nogle nye muligheder, hvilket dette lovforslag jo netop giver med den type skoler og initiativer, som lovforslaget omfatter. Derved giver forslaget altså muligheder for både – hvis vi nu skal sige det én gang til – svage og stærke elever.

Til fru Eva Møller, som, hvis jeg forstod det ret, overvejende var positiv, men havde nogle enkelte bemærkninger, som viste en vis bekymring hos Det Konservative Folkeparti med hensyn til, om der måske kunne være tale om en merudgift, vil jeg sige, at det forstår jeg meget vel, men at de merudgifter, der er bundet til dette lovforslag, jo altså holdes inden for Undervisningsministeriets rammer. Og jeg må sige, at i betragtning af, at vi er enige om, at vi skal gøre noget mere for alle unge – alle unge skal have gode muligheder, sagde fru Eva Møller – så er det trods alt en beskedent merudgift, der er tale om i denne sammenhæng.

Der er ingen tvivl om – for nu at gøre den del af det færdigt – at hvis det er muligt at give de fleste af de unge en chance for at komme igennem en uddannelse, er det samlet set en

billigere løsning end næsten noget som helst andet, hvis man alene vil betragte det under en økonomisk synsvinkel.

Og menneskeligt set er der jo ingen tvivl om, at det er et bedre tilbud til de unge, at de kan få et uddannelsesforløb – i denne sammenhæng et lidt mere utraditionelt.

Fru Eva Møller var måske ikke ligefrem bekymret, men hun understregede i hvert fald, at det var vigtigt, at de skoler og uddannelser, som ville gå med i denne ordning, havde mulighed for at fastholde og bevare deres identitet, og det mener jeg udtrykkeligt er understregt i lovforslaget, så dér er jeg ganske enig med fru Eva Møller.

Hr. Anders Mølgaard var også overvejende positiv over for forslaget, men havde behov for – forstod jeg – under udvalgsarbejdet at få præciseret nogle ting, før partiet tog endelig stilling. Det er jeg selvfølgelig klar til; men jeg mener, at med de synspunkter, hr. Anders Mølgaard lagde frem her i dag i forbindelse med førstebehandlingen, vil Venstre kunne stemme for dette forslag, når vi når frem til tredje behandling – det er jeg ikke i tvivl om, og jeg skal nok søge at besvare de spørgsmål, der måtte være:

Specielt nævnte hr. Anders Mølgaard, at meritmulighederne måtte klares så langt, som man nu kan det. Det er vi også indstillet på, og det kan jeg sige noget mere om i forbindelse med udvalgsarbejdet, hvis det ønskes.

Hr. Anders Mølgaard nævnte også loven om erhvervsgrunduddannelser, som vi jo vedtog i sidste samling, og som nu skal realiseres. Jeg er enig i, at den er endnu et tilbud til en gruppe elever, og vi er i ministeriet og i skolerne og forhåbentlig også i kommunerne meget opmærksom på, at her ligger en mulighed for en gruppe elever.

Til fru Ebba Strange, som stillede nogle spørgsmål, vil jeg sige om begrebet uddannelsesansvarlig skole, at dér ser vi en fordel ved, at dér, hvor den unge indleder sit uddannelsesforhold i en sådan fri ungdomsuddannelse, er der en skole og en person, der har ansvaret. Men jeg forestiller mig, at skolevejledningen og ungdomsvejledningen, som fru Ebba Strange var inde på – jeg har sagt mange ting, vil jeg lige sige – i sig selv selvfølgelig vil yde et vigtigt bidrag med hensyn til at hjælpe de unge godt i gang med en ungdomsuddannelse, hvad den